

„Én erdőm, drága tájam...”

Amikor kicsi gyermekként ráeszméltem a világra, akkor nekem az erdő jelentette a valóságot. Barátsággal és óvón ölelt körül, néha zordonan, de mindig ismerősként. Belenőttem, mint madár a fészekbe, hangya a bolyba, gomba a talajba. Iskolás koromig nem ismertem mást, csak a fák susogását, a madarak csicsergését, a patak csobogását, az őzugatást, a szarvasbögést, s mindazt, amit az erdő akkoriban adhatott nekem. Erdőszéli házikónk erdészeti szolgálati lakás volt édesapám részére. S én, mint az „erdész úr” kislánya, az erdei emberek kedvenceként nőtem fel. Ismertem a fák sokaságát, az erdei tisztások, rétek illatát, a források hűsítő vizének semmihez sem hasonlítható ízét. Ma is orromban érzem a virágok, a gombák, az avar illatát, számban összefut a nyál a szamóca vagy a szeder, a som ízének gondolatára. Gondtalan, boldog gyermekkor volt az enyém ott az erdei házikóban.

Azután az élet másfelé sodort, de soha nem feledhettem életem első benyomásait, az erdő sokatmondó zajos csendjét, sajátos illatait, ízeit. S még most így öszülő fejjel is, közel az ötvenhez – de az életem során is mindig – az erdőhöz, a fákhöz menekülök vigasztalásért, ha bánat ér, közöttük találok megnyugvást zaklatott mindennapjaim során. *Felix Mendelssohn-Bartholdy* dala jól kifejezi, amit érzek *dr. Vargha Károly* magyar szövegével:

„Én erdőm, drága tájam,
hol csend és béke vár,
most tette, harcra készen,
biz’ mennem kéne már.
De vissza-visszatérek,
lombodnak árnya hív,
az erdő csöndje mélyén
megnyugszik itt e szív,
az erdő csöndje mélyén
megnyugszik itt e szív.”

A másik ilyen „menekülési útvonalam”, s úgy gondolom, hogy sok ember számára – talán az előbbiekből már sejtethető – a zene. „A zene az kell, mert körülölel...” – mondja a dal. És *Máté Péterrel* is egyet kell éretnem, amikor azt kérdi: „Zene nélkül mit érek én?” Nem véletlen hát, hogy az erdész úr lányából énekszakos tanár lettem.

Erdő és zene! Két külön világ, mégis mindkettő nélkülözhetetlen az életünkben. Erdő nincsen „zene” nélkül, hiszen

a fák lombjának susogása, a madarak csicsergése, az ágak reccsenése, a patak csobogása, az erdő titokzatos hangjai, mint egy csodálatos szimfónia, állnak össze bennünk megnyugtató csönddé, gyógyító nyugalommá. De zene sincsen erdő nélkül! Hiszen az erdő fája adja a hangszerek testét: a furulya, a hegedű, a cello, a hárfa nem is léteznének, ha nem létezne az erdő. A fa egyszerű szépségével és tisztaságával a hangszerkészítő mesterek keze alatt nemesedik zenészerszámmá, amelyet azután könnyű kezű zenészek keltenek életre régmúlt korok vagy épp kortárs zenészek műveit játszva a maguk és a hallgatóság gyönyörűségére.

Erdő és zene találkozott akkor is, ezelőtt nyolc esztendővel, amikor két ambiciózus fiatalember – *Szabó Lajos* erdőmérnök és *Breznyán István* zeneművész – együtt mászták meg a Mátrában az Ágasvár csúcsát. Akkor és ott született az ötlet, hogy muzsikáljon az erdő. Egy olyan rendezvénysorozat körvonalai rajzolódtak ki a beszélgetésből, amely összekapcsolja az erdőt és a muzsikát, amely tanít és szórakoztat, nevel és felüdít, oktat és kikapcsolódást is nyújt egyben. Így született meg a Mátrai Művészeti Napok Muzsikál az erdő rendezvénysorozata, amely kilenc napon át tizenegy településen, illetve azok közelében egy-egy csodásan szép erdei helyszínre hívja a látogatókat az erdészek által vezetett erdei sétákkal egybekötött ismeretterjesztő beszélgetések után nagyszerű koncertek közös élményével gazdagítva a szépre éhes lelkeket.

Amikor először hallottam a Muzsikál az erdő rendezvénysorozatról, nem akartam hinni a fülemnek. Erdő és zene ilyesfajta izgalmas összekapcsolása különleges élményt ígért. Nem kellett csalódnom! Valóban minden koncertje, minden napja a Muzsikál az erdőnek valami újszerűt, egyedit és megismételhetetlent adott. S ez így van évről évre azóta is! Aki részt vesz csak egyetlen napján, azonnal feltétlen híve lesz a programnak. Én magam is, és többen, sokan mások is azonnal e kiváló és egyedi kezdeményezés mellé álltunk, ki támogatóként, ki fellépőként, ki szervezőként, ki pedig évről évre visszatérő vendégként a Mátrai Művészeti Napoknak.

A kezdetek óta nyolc hosszú esztendő telt el tele koncertekkel, élményekkel, emlékekkel. Magam is már hetedik éve, hogy szervezőként részese lehetek. Egyesületi titkárként pedig már négy éve szervezzük az egyre inkább összművészeti fesztivállá fejlődő rendezvénysorozat képzőművészeti részét. A szigethalmi AMME, az Alkotók, Művészek és Művészetpártolók Egyesülete a Muzsikál az erdőhöz kapcsolódóan számos nagyszerű kiállítást szervezett már több helyszínen a látogatók örömére. Ebben az évben bekapcsolódtunk a szentkúti kórustalálkozó szervezésébe és több helyszínen versmondóink is színesítették a nap programját.

És ez még nem minden! A kiállítások, koncertek mellett számos erdőhöz kapcsolódó vagy helytörténeti jellegű előadás hangzik el a kilenc nap során. Az egyik nap az erdei sportok napja, a

másikon templomi koncert emeli a rendezvény színvonalát. Hol egy forrás melletti tisztás, hol egy andezitbánya, máshol egy bányatór partja, megint máshol a 200 éves bükkfák árnyéka adja a koncertek helyszínét. A szervezőket dicséri a fellépők változatossága is. A barokk együttes épp úgy helyet kap a koncerteken, mint a szimfonikus zenekar, a rézfúvós együttesek vagy a vadászkiáltások. Van kórustalálkozó és

templomi koncert. Hallgathatunk gitármuzsikát és pánsípszlót. Játszanak nekünk hangszereiken gyerekek és felnőttek, amatőrök és profi zenészek, zene-művészek egyaránt. A helyi zeneiskolák tanuló furulyajátéka épp úgy beleillik a programba, mint a közeli zenei tábor lakóinak koncertje vagy a népzenei együttesek játéka az esti táncház alkalmával. Volt ott blueskoncert, harmonikaszó, népdal- és operaénekes. Sőt,

megismerkedhettünk a didgeridoo-nak (ejtsd: didzseridu), ennek az ősi ausztrál hangszernak a hangjával is. Mindenki megtalálhatja hát az igényes zenei kínálatban a kedvére való, fülének és lelkének kedves muzsikát. Néhol csodás panoráma, máshol hűs vízi forrás, de mindenhol kristálytiszt levegő és zenei csemegék várják itt is, ott is a vendégeket. Amíg a koncerthelyszínre jutunk, addig az erdei séta alkalmával meg-megállva ismerkedhetünk az erdő fáival, az ott élő állatokkal, rovarokkal, növényekkel, megcsodálhatjuk az erdő sokszínűségét, életközösségének nagyszerűségét. Ezek az erdészek vezette séták számos hasznos információval szolgálnak az erdőről, annak funkciójáról, az ember életében betöltött jelentőségéről, és közvetlen tapasztalatot, ismereteket jelentenek kicsiknek és nagyoknak egyaránt. Mert a Muzsikál az erdő különböző napjain a karon ülő pelenkás apróságoktól a nehezebben mozgó idősebb emberekig minden korosztályból vannak résztvevők nemcsak a helyiek közül, hanem az ország különböző tájairól is, hiszen az erdei séták nem megerőltetőek, s akinek mégis segítségre van szüksége, azt az erdészek vezette „erdei taxi” szállítja a helyszínre.

fagazdaság, asztalos-, bútoripar, belsőépítészet, építőanyagipar

faipari információs lap

megjelenik havonta

Vállalkozásaihoz szakmai információ • **S**zolgáltatás • **A**dás-vétel • **P**artnerkeresés

Szerkesztőség

Budapest XIII., Klapka u. 11.
1400 Bp. 7. Pf.64.

Tel./Fax: 342-2776
Telefon: 462-8003, 462-8000/126
E-mail: hirfa@hirfa.hu

HIRDETÉSFELVÉTEL
A SZERKESZTŐSÉGBEN

Levélben, faxon
vagy személyesen

www.hirfa.hu

Az idei év legmeghatóbb pillanatai voltak, amikor egy tíz év körüli mozgáskorlátozott kisfiú járőkeretével táncra perdült a zene hangjaira. Égi boldogság ragyogott az arcán! Azt hiszem, hogy az ilyen szívmengető pillanatokért érdemes csinálni.

Mindig beleborzongok, amikor a zárónapon Fenyvespusztán a Tuzson arborétum bejáratánál a „három hegycsúcstról” megszólal a Muzsikál az erdő fanfár. Hol innen, hol onnan, hol meg amonnan szól a kürt, majd egyszerre

fújja a három művész. Betölti a völgyet a trombiták hangja, visszaverődik a szemközti hegyoldalról átölelve az ámuló hallgatóságot. Ez is egy olyan csodája a Muzsikál az erdőnek, amit elmesélni nem, csak megtapasztalni, átélni lehet.

Az egyes erdei koncerthelyszíneket biztosító települések is kiveszik a részüket a szervezésből, s a nap megkoronázásaként falusi vendéglátással várják a túrában megfáradt erdei hangversenyek közönségét. Helyi finomságok oltják az emberek éhét-szomját. S a zárónapon a nagyszerű koncertek mellett a gasztronómiai élvezeteknek is hódolva borkóstoló és erdei étkek estje zárja a Mátrai Művészeti Napok Muzsikál az erdő igen sokszínű és nagyon gazdag rendezvénysorozatát.

Szabó Lajos erdőmérnök, a Muzsikál az erdő szellemi atyja és fő szervezője a következőképpen fogalmazott a Muzsikál az erdő létrejötte kapcsán:

„Mai felgyorsult világunkban nap mint nap érezzük a lélek és a természet pusztítását. Az aggasztó társadalmi, természeti folyamatokat egyre többen próbálják megállítani. Művészek küzdenek a lelki sivárság ellen, az erdészek, természetvédők az erdők, a ter-

mészet megőrzéséért. Most létrejött egy összefogás művészek, erdészek és az ország kulturális életét, az erdőt féltő és felemelni akaró emberek között.”

Úgy érzem, ez az összefogás sikeres és előremutató. A Muzsikál az erdőnek van már múltja, és a résztvevők által van jövője is, hiszen az emberek szomjazzák a szépet, a jót és az értékeset. A rendezvénysorozat révén jobban megismerik, szeretik és tisztelik az erdőt. Jobban vigyáznak rá, féltik, óvják és védik, s a gyermekeiket is erre nevelik. Keresik és várják, hogy évről évre muzsikáljon az erdő. Hogy felüdülve, feltöltődve, ismeretekkel gazdagodva, testben és lélekben felfrissülve részesei lehessenek a Muzsikál az erdő programsorozatának, hogy részesei lehessenek annak az áhítatnak, amit a sajátos hangulatú erdei koncertek nyújtanak, úgy, ahogyan Áhítat című versemben fogalmaztam:

...

Muzsikál az erdő, száll a dal,
Fű, fa, virág ma öledbe hajol,
És a pillanatnyi csendben érzed,
Harangoznak a lelkedben valahol.

Kontra Marika Szvita

Miniszteri látogatás

A miniszteri látogatás apropóját a „37. Hortobágyi Természeti-mereti Kutatótábor” megnyitója adta.

A neves természetvédelmi szakemberek, a Kaán Károly biológiai verseny helyezettei, valamint fiatal aspiránsok részvételével megrendezésre kerülő tábornak immár 19. alkalommal az ERTI Püspökladányi Kísérleti Állomás Arborétuma ad otthont.

A tábort 37 évvel ezelőtt dr. Tóth Albert főiskolai tanár indította útjára. A közel négy évtizednyi eredményes munka hatása mára számos publikációban, előadásban és sikeres kutatói életpályában mérhető.

A tábor szakmai programja a szikes termőhelyen kialakult „pusztai” és „erdei” életközösségek vizsgálatát, összehasonlítását, a természeti folyamatok rögzítését, a változások nyomon

követését biztosítja. A kutatási témák között ornitológia, cönológia, faunisztikai témák is megtalálhatóak.

Az idei évben – bekapcsolódva az ERTI folyamatos erdőborítással kapcsolatos kutatómunkájába – szikes termőhelyek szukcessziós folyamatainak cönológiai vizsgálatát kezdik meg a püspökladányi Farkassziget területén.

A megnyitót – a táborvezető meghívásának eleget téve – megtisztelte jelenlétével dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter is, aki 30 évvel ezelőtt – mint érdeklődő karcagi gimnazista – maga is részt vett a természetvédő táborban.

A miniszter megnyitóbeszédében hangsúlyozta, hogy a természetvédő tábor szellemisége, az itt szerzett tudás és tapasztalatok gondolatait ma is befolyásolják. Emlékei bizonyítják, milyen nagy jelentősége lehet a pedagógusok, erdész szakemberek környezeti nevelési munkájának, a szakmai alapokon nyugvó erdei iskolai programoknak.

A miniszteri látogatás lehetőséget adott arra is, hogy az Erdészeti Tudományos Intézetnek térségi kutatómunkájáról gyors áttekintést kapjon a tárcavezető.

A Farkasszigeti Arborétumban megtekintette a hazai génállományból szelektált energetikai fűzek anyatelepét, és egy spontán beerdősülési folyamat eredményeként kialakuló erdőrésztletet.

Szóba került az ágazat előtt álló erdőtelepítési program sikeres végrehajtásához elengedhetetlen kutatási háttér fejlesztése, a rendelkezésre álló pénzeszközök hatékony felhasználása érdekében.

A látogatás során kiemelt hangsúlyt kapott a termőhelyi kutatások újraindításának szükségessége.

Csiha Imre